DIES DOMINI
ORATIO
IN PARASCEVE
AD S. D. N.
VRBANVM VIII.
PONT. MAX.

Habita

A FRANCISCO BRIVIO MEDIOLANENSI,

E' SOCIETATE IESV.

ROMÆ, Typis Vaticanis. M.DC.XXXIII.

SVPERIORVM PERMISSV.

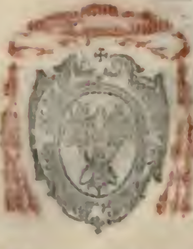
3

DIES DOMINI
ORATIO
IN PARASCEVE
AD S. D. N.
VRBANVM VIII.
PONT. MAX.

Habita

A FRANCISCO BRIVIO MEDIOLANENSI

E SOCIETATE IESV.

ROMAE, Typis Vaticanis. M.DC.XXXIII.

SVPERIORVM PERMISSV.

EMINENTISSIMO PRINCIPI ANTONIO CARD. BARBERINO Auenionensi Legato.

HIERONYMVS BRIVIVS F.

NE in vmbris funestissimi diei sine Sole nata semper in tenebris versetur hęc mei fratris oratio, eam ad te defero Magnanime ANTONI; vt illa humanitatis luce orationem respergas, qua oratorem sæpius ornasti, qua me tua in aula, hoc est in regia Solis degentem continenter illustras. Neque verò im-

prudens videar, quòd dolorum Dominum hìc deſcriptum offero Tibi, qui in dominatrice domo ſacri regni particeps non dolor es, ſed deliciæ generis humani. Eſt ſiquidem cur te quoque in dolores piè dominari iure merito dixerim. Dum enim liberaliſsima charitate tot miſerorum inopiam ſubleuas, calamitatibus proſpicis; ſane quendam exerces dominatum dolorum, quos alienis è cordibus expellis, vt tuo in corde dolorum Rex perpetuò viuat. Hoc igitur obſeruantiæ meæ, & pietatis Tuæ monumentum libens excipe, & diutiſsimè dominare. Vale.

ORATIO.

LACRYMOSVM Diuinæ mortis diem, Beatiſsime Pater, nemo nobiliori elogio inſigniuit, quàm ipſe temporum artifex Chriſtus, dum ex omni mortalium, quos vixit dierum numero hunc vnum diem ſuum appellauit. *Ioan. 8.* Et verè ſuum dicere potuit diem illum, cuius vt ſe auctorem vnicum eſſe declararet, Solem quodammodo fugauit è cælo. Hunc cum videret diem gaudio exultaſſe dicitur *ibidem.* Abraham. nec mirandum eſt, quod non potius lacrymauerit. Luctuoſam quippe morientis Dei tragœdiam ſpectauit in lætiori ſcena Filij ſui à morte ſubducti; nec lugere debuit Pater, cuius Filius in nomine riſum præferebat. Tu verò qui fabricatus es Auroram & Solem *Pſal. 73.* vtere die tuo; quo nempe omnia dedit tibi Pa- *Ioan. 13.* ter in manus. Quid enim tuis denegauit ma-

nibus, in quibus Crucem, hoc eſt mundi ſceptrum, & clauos rerum omnium claues collocauit? Vſus eſt quidem ille ſorte ſua: Dominum ſe ſe hodiè palam exhibuit, dominum inquam non regnorum, ſed dolorum. ex voto ſuo vitam hodiè traduxit, quia ſuo ex arbitrio longam mortem oppetijt; & hoc vno huius diei patuit dominator, quòd tributa pœnarum vndecunque inſigni auaritia charitatis exegit. Age igitur diem Domini nouo dominandi ritu conſpicuum intueamur. iam enim aſpirat
Cant. 4. dies, & inclinantur vmbræ; aut potius conſurgere incipiunt ſimul cum die vmbrę dolorum. A conuiuio acerbum diei ſui dominatum auſpicari voluit; vt ante omnia epularum delicias efficeret amaritudinis vectigales. Ecce enim conuiuam habet mortem, quæ in ore Iudæ tanquam in idonea ſede recũbens buccellam vitæ comedit; nec tamen viuere incipit, ſed crudelior & lethalior facta paulo poſt conuiuatori ſuo pro gratijs proditionem, hoc eſt pœnarum omnium libamentum in oſculo porrexit. Satiatis æterno pane diſcipulis ipſe nondũ ſatur, quia nondum felleis lautitijs meridiatus ad menſam crucis, diuertit in villam Gethſemani imperaturus terræ, quæ noui Adami innocentiam reuerita ſpinas illi germinare recu-

ſaſſet,

ſaſſet, imperaturus inquam terræ, vt ſibi dolorum Domino ſpinas præparet. Quis ignorat aſtum Romani Principis, qui in horto excelſiorum capita florum decutiens hoſtilis vrbis dominatum occupauit. En alio in horto mundi Princeps, idemque flos campi celſiſsimus vltro demiſſo capite in faciem ſuam procidens pœnarum imperium felicius inuadit. Sed parum eſt dolorum Principi ſeruire terram dolorum patriam. ſeruiet etiam cælum licet doloris infæcundum. Adeſt enim Angelus conſolator ſimul, ac tortor illuſtris; qui dum remedium adhibet amara malorum commemoratione vulnus exacerbat. Angelo terreſtris Paradiſi, atque horti primæui cuſtodi ſimilem dicerem hunc Angelum alterius horti hoſpitem; niſi huc acceſſiſſet non vt ab hoc portentoſo Paradiſo pœnarum Chriſtum arceat, ſed vt eum inibi dolorum ſuorum cogitatione defixum diutius retineat. Quid verò ſudor corporis ſubalbidus ſanguineas rubeſcit in guttas? Nouus certe Moyſes fluuium non ex Ægypti terra, ſed ſuomet erumpentem è corpore prodigioſum vertit in ſanguinem. Heu durior obdurato Pharaone Hieroſolyma. Fluuiali hoc ſanguine nihil commota, non tu nunc ſacrificaturum Moyſem tuum retardabis, ſed eum ipſum

Tit. Liu. dec. 1. lib. 1.

Cant. 2.

Matth. 26.

Geneſ. 3.

Exod. 7.

Exod. 5.

ipſum impiè religioſa ſacrificabis. Fortaſſe
etiam egreſſus erat in villam Dominus dolo-
Cant. 7. rum, vt videret an floruiſſent mala Punica;
cum repente pulchro miraculo, ſanguineo rore
perfuſus ipſe inſtar mali Punici totus effloruit.
Exeundum tamen eſt ex horto à faſciculo
Cant. 1. myrrhæ, quem florens Gethſemani villa obtu-
lit pergendum eſt ad faſcem Crucis, quem
horrida Caluariæ montana præbebunt. Vi-
deo enim Prætoris cohortem, ideſt Prętorianos
dolores, qui pœnarum Regem crudeliter offi-
cioſi aſsiduè ſtipabunt. Ergo rapitur ad Pon-
tificem Sacerdos æternus, Pontifex futurorum
ad Heb. 9. bonorum, vt etiam Sacerdotio dolorum die
hoc ſuo initietur, hoſtiam deinde pœnarum
regno conſentaneam, id eſt ſe ipſum immola-
turus. In Prætorium diſcedit ad Romanos re-
rum dominos; vt bellicoſæ ac triumphatrici
Ierem. 11. nationi ſe Dominum exercituum probet tra-
ctatione non armorum, ſed dolorum; trium-
pho non maieſtatis, ſed Amoris. At Prætor
nouum hunc dominatum aut deſpiciens, aut
reformidans contemplandum mittit Herodi
Galilææ domino, libidinis ſeruo. Hic alicuius
prodigij videndi cupidus portentum exhibet
ipſe. nempe innocentiam raro in mali Princi-
pis aula fulgentem, in alba veſte ſuo indu-

tam colore oſtentat; & regnatori pœnarum ſeruit, dum ei in pœnam etiam integritatis inſignia ſtolidè conuertit. O flebiles rerum vices! Siccine veſtimenta alba ſicut nix ite- *Matth.17.* rum te bone IESV transfigurant, & Dominum declarant non gloriæ, ſed miſeriæ? Candidus iam eſt à ſtulto Rege, rubicundus vt fiat *Cant. 5.* ſponſus ærumnarum, redire neceſſe eſt in Prætorium. Ruborem enim aptè inducet Roma purpuræ domina. Ecce autem purpuraſcit ſuo primum ſanguine prope columnam veluti prope ſcopulum murice feliciter inuento; & Vlyſs. Aldou. de Teſtac. l. 3. flagris non vno genere repetitis verè bis tincta Plin. l. 9. nat. induitur purpura: tum etiam iniectu coccineæ hiſt. cap. 39. chlamydis iterum rubeſcit; atque vt Romano more veſtiatur laticlaui tunicam adornari vi- Suet. in Cæſ. deo, clauos videlicet illos, qui paulo poſt ſanguinis purpuram non aureo, ſed ferreo textili crudeliter diſtinguent. Indumento corporis regio congruit tegmen capitis, quod ſpina *Iudi. 9.* plantarum imperatrix in coronam imperatoris dolorum acutè contexuit. O diuinum caput candor lucis æternæ vere nunc lilium inter *Sapient. 7.* ſpinas. Quamquam en vt ſpinæ ſanguinem *Cant. 2.* elicientes diuinum lilium in roſam commutant: quin imò inuerſa vice non ſpinæ roſam præcingunt, ſed roſæ defluentis ſanguinis ſpi-

nas

nas coronant. Antea tantummodo terra spinas ferebat; nunc cælum quoque caput nempe hoc cælestissimum spinas ferre cœpit. O vestram nobilitatem eximiam spinæ fortunatæ. hactenus ad insidias humanorum pedum humi reptastis; nunc ad coronam diuini capitis ò quantum assurgitis. Dignæ estis quæ cælo infixæ aculeatos syderum radios augeatis; & par est vt cælestibus è signis corona illa stellarum expulsa elucescat in posterum in cælo corona spinarum. Hunc in modum ritè coronatus, & fide per arundinem leuissimam data adoratus miseriarum Dominus ascendit in montem excelsum, montem quem acquisiuit dextera eius; *Psal.* 77. atque hic, si vnquam alibi, dominatur in me- *Psal.* 109. dio inimicorum suorum. Siquidem palam denudatus stilo flagellorum, & caracteribus vulnerum scriptum ostendit in femore Rex dede- *Apoc.* 19. corum, Dominus dolorum. Iam Libani cedrus immortalis in patibulum diræ mortis conuertitur. Botrus Cypri dulcissimus in poculum *Cant.* 1. aceto, ac felle permixtum amarescit. Manus olim tornatiles aureæ, nunc cruce complanatæ, plenæ sunt non ferrugineis, sed ferreis hyacinthis. Sol in gratiam aliorum cursum *Cant.* 5. continere assuetus, huic vni ne fulgeat, occidit ante *Iosue* 10. occasum. Vestem qua sudore, qua cruore,

qua

qua luto respersam, & plane polymitam non alieno, sed ipsius Domini sanguine tinctam militaris ludus ostendit Patri, & fidem facit, Filium à Iudæa fera pessima deuoratum. Tandem miserrimo dominatu feliciter perfunctus moritur in lectulo Crucis, in culcitra plagarum, sub conopeo meridianæ caliginis, atrato tenebris cælo, terra sanguine purpurata. Sinite iam milites inhumani, vt demortuum corpus in sepulcrum deferatur, aut potius in nidum, in quo pœnis mutatis in pennas diuinus dolorum Phœnix renascatur. Quò enim quò illa dirigitur lancea in corde Domini perscrutando acuta nimis, & lyncea? Ah non Absalonem quercui affixum moribundum, sed Dauidem iam mortuum hæc lancea transfigit. Satis est vulnerum, Domine. Nemo dominationem vltra vitam extendit; nisi fortè solius dominatoris dolorũ potestas trans mortem peruadit; vt qui occisus ab origine mundi vulnera ferre cepit propè antè quam viueret, etiam postquam est mortuus vulneretur. Habeo tamen gratiam huic lanceæ vulnerariæ, quòd breuis mortis noctem dormiente Domino cor eius vigilare demonstrauit; quòd patefacto latere diuinum nobis cor aqua & sanguine rorans, idest beatam regionem lacte,

Genes. 37.
2. Reg. 18.
Apoc. 13.
Cant. 5.

Deuter. 6. cte, & melle manantem reserauit; quòd cum oris labra Dominus clausisset, labra cordis aperuit, Ose. 2. vt nobis etiam loqueretur ad cor; quòd dum sacrum latus reclusit, & cor, hoc est Solem iam extinctum ostendit, Diem Domini clausit.

